

El present Tractat va entrar en vigor el 6 de maig de 2006, trenta dies després de l'intercanvi dels instruments de ratificació, segons estableix l'article XVII.

Es fa públic per a coneixement general.

Madrid, 20 de juny de 2006.—El secretari general tècnic del Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació, Francisco Fernández Fábregas.

MINISTERI D'AFERS EXTERIORS I DE COOPERACIÓ

12440 *CONVENI entre el Regne d'Espanya i la República Àrab d'Egipte per evitar la doble imposició i prevenir l'evasió fiscal en matèria d'impostos sobre la renda i el patrimoni, fet a Madrid el 10 de juny de 2005. («BOE» 164, de 11-7-2006.)*

CONVENI ENTRE EL REGNE D'ESPANYA I LA REPÚBLICA ÀRAB D'EGIPTE PER EVITAR LA DOBLE IMPOSICIÓ I PREVENIR L'EVASIÓ FISCAL EN MATÈRIA D'IMPOSTOS SOBRE LA RENDA I SOBRE EL PATRIMONI

El Govern del Regne d'Espanya i el Govern de la República Àrab d'Egipte, amb la voluntat de concloure un conveni per evitar la doble imposició i prevenir l'evasió fiscal en matèria d'impostos sobre la renda i sobre el patrimoni, han acordat:

CAPÍTOL I

Àmbit d'aplicació del Conveni

Article 1. *Persones compreses.*

El present Conveni s'aplica a les persones residents d'un Estat contractant o de tots dos.

Article 2. *Impostos compresos.*

1. El present Conveni s'aplica als impostos sobre la renda i sobre el patrimoni exigibles per cadascun dels estats contractants, les seves subdivisions polítiques o les seves entitats locals, sigui quin sigui el sistema d'exacció.

2. Es consideren impostos sobre la renda i sobre el patrimoni els que graven la totalitat de la renda o del patrimoni o qualsevol part d'aquests, inclosos els impostos sobre els guanys derivats de l'alienació de béns mobles o immobles, els impostos sobre l'import de sous o salaris pagats per les empreses, així com els impostos sobre les plusvàlues.

3. Els impostos actuals als quals s'aplica aquest Conveni són, en particular:

a) a Egipte:

i) L'impost sobre les rendes derivades de béns immobles (inclòs l'impost sobre els terrenys i l'impost sobre les construccions);

ii) L'impost unificat sobre la renda de les persones físiques;

iii) L'impost sobre els beneficis de les societats; i

iv) L'impost per al desenvolupament dels recursos financers de l'Estat (denominats d'ara endavant «impost egipci»);

b) A Espanya:

i) L'impost sobre la renda de les persones físiques;

ii) L'impost sobre societats;

iii) L'impost sobre la renda de no residents;

iv) L'impost sobre el patrimoni, i

v) Els impostos locals sobre la renda i sobre el patrimoni (denominats d'ara endavant «impost espanyol»).

4. El Conveni també s'ha d'aplicar als impostos de naturalesa idèntica o anàloga que s'estableixin posteriorment a la seva signatura i que s'afegeixin als actuals o els substitueixin. Les autoritats competents dels estats contractants s'han de comunicar mútuament les modificacions importants que s'hagin introduït en les seves respectives legislacions fiscals.

CAPÍTOL II

Definicions

Article 3. *Definicions generals.*

1. Als efectes del present Conveni, llevat que del seu context s'infereixi una interpretació diferent:

a) els termes «Espanya» i «Egipte» signifiquen, respectivament, el Regne d'Espanya i la República Àrab d'Egipte i, utilitzats en sentit geogràfic, comprenen el territori i el mar territorial de cada part, així com qualsevol àrea exterior al seu mar territorial en què, d'acord amb la legislació interna de cada part i en virtut del dret internacional, les parts exerceixin o puguin exercir en el futur jurisdicció o drets de sobirania respecte del fons marí, el seu subsòl i les aigües suprajacents, i els seus recursos naturals;

b) les expressions «un Estat contractant» i «l'altre Estat contractant» signifiquen Egipte o Espanya, segons el context;

c) el terme «persona» comprèn les persones físiques, les societats i qualsevol altra agrupació de persones;

d) el terme «societat» significa qualsevol persona jurídica o qualsevol entitat que es consideri persona jurídica a efectes impositius;

e) les expressions «empresa d'un Estat contractant» i «empresa de l'altre Estat contractant» signifiquen, respectivament, una empresa explotada per un resident d'un Estat contractant i una empresa explotada per un resident de l'altre Estat;

f) l'expressió «trànsit internacional» significa tot transport efectuat per un vaixell o aeronau explotat per una empresa que té la seu de direcció efectiva en un Estat contractant, excepte quan el vaixell o l'aeronau s'explotin únicament entre punts situats en l'altre Estat contractant;

g) l'expressió «autoritat competent» significa:

(i) a Egipte: el ministre d'Hisenda o el seu representant autoritzat;

(ii) a Espanya: el ministre d'Economia i Hisenda o el seu representant autoritzat;

h) el terme «nacional» significa:

(i) una persona física que tingui la nacionalitat d'un Estat contractant;

(ii) una persona jurídica, societat de persones («partnership») o associació constituïda d'acord amb la legislació vigent en un Estat contractant.

2. Per a l'aplicació del Conveni en qualsevol moment per un Estat contractant, qualsevol terme o expressió que no hi estigui definit té, llevat que del seu context s'infereixi una interpretació diferent:

reixi una interpretació diferent, el significat que en aquell moment hi atribueixi la legislació d'aquest Estat relativa als impostos que són objecte del Conveni, i preval el significat atribuït per la legislació fiscal sobre el que resultaria d'altres branques del dret d'aquest Estat.

Article 4 *Resident.*

1. Als efectes d'aquest Conveni, l'expressió «resident d'un Estat contractant» significa tota persona que, en virtut de la legislació d'aquest Estat, estigui subjecta a imposició en el mateix Estat per raó del seu domicili, residència, seu de direcció o qualsevol altre criteri de naturalesa anàloga, inclosos també aquest Estat i les seves subdivisions polítiques o entitats locals. Aquesta expressió no inclou, tanmateix, les persones que estiguin subjectes a imposició en aquest Estat exclusivament per la renda que obtinguin de fonts situades en l'esmentat Estat, o pel patrimoni que hi estigui situat.

2. Quan en virtut de les disposicions de l'apartat 1 una persona física sigui resident dels dos estats contractants, la seva situació s'ha de resoldre de la manera següent:

a) la persona s'ha de considerar resident de l'Estat on tingui un habitatge permanent a disposició seva; si té un habitatge permanent a disposició seva en els dos estats, s'ha de considerar resident de l'Estat amb el qual mantingui relacions personals i econòmiques més estretes (centre d'interessos vitals);

b) si no es pot determinar l'Estat on aquesta persona té el centre dels seus interessos vitals, o si no té un habitatge permanent a disposició seva en cap dels estats, s'ha de considerar resident de l'Estat on visqui habitualment;

c) si viu habitualment en els dos estats, o no ho fa en cap, s'ha de considerar resident de l'Estat del qual sigui nacional;

d) si és nacional dels dos estats, o no ho és de cap, les autoritats competents dels estats contractants han de resoldre el cas de comú acord.

3. Quan en virtut de les disposicions de l'apartat 1 una persona que no sigui una persona física sigui resident dels dos estats contractants, s'ha de considerar resident de l'Estat contractant en què hi hagi la seva seu de direcció efectiva.

Article 5. *Establiment permanent.*

1. Als efectes del present Conveni, l'expressió «establiment permanent» significa un lloc fix de negocis mitjançant el qual una empresa realitza tota o part de la seva activitat.

2. L'expressió «establiment permanent» comprèn, en particular:

a) les seus de direcció;

b) les sucursals;

c) les oficines;

d) les fàbriques;

e) els tallers, i

f) les mines, els pous de petroli o de gas, les pedres o qualsevol altre lloc d'extracció de recursos naturals.

3. L'expressió «establiment permanent» també comprèn:

a) Unes obres, una construcció o un projecte d'instal·lació o muntatge o unes activitats d'inspecció relacionades amb aquests, però només quan aquestes obres, projecte o activitats continuïn durant un període superior a nou mesos, dins d'un període qualsevol de dotze mesos;

b) La prestació de serveis en un Estat contractant per una empresa, inclosos els serveis de consultors, per mitjà dels seus empleats o d'altre personal contractat per l'em-

presa, però només en cas que aquests empleats o personal romanguin en aquest Estat contractant per a l'execució del mateix projecte o un altre projecte connex, durant un període o períodes que en total excedeixin els 183 dies dins d'un període qualsevol de dotze mesos.

4. No obstant les disposicions anteriors d'aquest article, es considera que l'expressió «establiment permanent» no inclou:

a) la utilització d'instal·lacions amb l'únic fi d'emmagatzemar, exposar o lliurar béns o mercaderies pertanyents a l'empresa, sempre que aquestes instal·lacions no s'utilitzin com a magatzems detallistes en l'Estat contractant en què estiguin situades;

b) el manteniment d'un dipòsit de béns o mercaderies pertanyents a l'empresa amb l'únic fi d'emmagatzemar-ne, exposar-ne o lliurar-ne, sempre que aquests béns o mercaderies no es vinguin en l'Estat contractant en què estigui situat el dipòsit;

c) el manteniment d'un dipòsit de béns o mercaderies pertanyents a l'empresa amb l'únic fi que siguin transformats per una altra empresa;

d) el manteniment d'un lloc fix de negocis amb l'únic fi de comprar béns o mercaderies, o de recollir informació, per a l'empresa;

e) el manteniment d'un lloc fix de negocis amb l'únic fi de realitzar per a l'empresa qualsevol altra activitat de caràcter auxiliar o preparatori;

f) el manteniment d'un lloc fix de negocis amb l'únic fi de realitzar qualsevol combinació de les activitats esmentades als subapartats a) a e), a condició que el conjunt de l'activitat del lloc fix de negocis que resulti d'aquesta combinació conservi el caràcter auxiliar o preparatori.

5. No obstant el que disposen els apartats 1 i 2, quan una persona, diferent d'un agent independent al qual és aplicable l'apartat 7, actuï en un Estat contractant per compte d'una empresa de l'altre Estat contractant, s'ha de considerar que aquesta empresa té un establiment permanent en el primer Estat contractant respecte a qualsevol activitat que aquesta persona emprengui per a l'empresa, si aquesta persona:

a) té i exerceix habitualment en aquest Estat contractant poders que la facultin per concloure contractes en nom de l'empresa, llevat que les activitats d'aquesta persona es limitin a les esmentades a l'apartat 4 i que, si haguessin estat realitzades per mitjà d'un lloc fix de negocis, no haurien determinat la consideració d'aquest lloc fix de negocis com un establiment permanent d'acord amb les disposicions d'aquest apartat; o

b) no té aquests poders, però manté habitualment a l'Estat esmentat en primer lloc un dipòsit de béns o mercaderies que utilitza per lliurar regularment béns o mercaderies per compte de l'empresa, sempre que aquests béns o mercaderies es vinguin a l'Estat contractant en què estigui situat el dipòsit.

6. No es considera que una empresa té un establiment permanent en un Estat contractant pel mer fet que dugui a terme les seves activitats en aquest Estat per mitjà d'un corredor, un comissionista general o qualsevol altre agent independent, sempre que aquestes persones actuïn dins el marc ordinari de la seva activitat. No obstant això, quan aquest agent realitzi totes o gairebé totes les seves activitats en nom de l'empresa, no ha de ser considerat agent independent en el sentit del present apartat.

7. El fet que una societat resident d'un Estat contractant controli una societat resident de l'altre Estat contractant o sigui controlada per una societat resident de l'altre Estat contractant, o que realitzi activitats empresarials en aquest altre Estat (ja sigui per mitjà d'establiment permanent o d'una altra manera), no converteix per si sol qual-

sevol d'aquestes societats en establiment permanent de l'altra.

CAPÍTOL III

Imposició de les rendes

Article 6. *Rendes immobiliàries.*

1. Les rendes que un resident d'un Estat contractant obtingui de béns immobles (incloses les rendes d'explotacions agrícoles o forestals) situats en l'altre Estat contractant es poden sotmetre a imposició en aquest altre Estat.

2. L'expressió «béns immobles» té el significat que li atribueixi el dret de l'Estat contractant en què els béns estiguin situats. L'expressió comprèn en tot cas els béns accessoris als béns immobles, el bestiar i l'equip utilitzat en les explotacions agrícoles i forestals, els drets als quals siguin aplicables les disposicions de dret privat relatives als béns immobles, l'usdefruit de béns immobles i el dret a percebre pagaments fixos o variables en contraprestació per l'explotació, o la concessió de l'explotació, de jaciments minerals, fonts i altres recursos naturals; els vaixells, embarcacions i aeronaus no tenen la consideració de béns immobles.

3. Les disposicions de l'apartat 1 són aplicables als rendiments derivats de la utilització directa, l'arrendament o parceria, així com de qualsevol altra forma d'explotació dels béns immobles.

4. Quan la propietat d'accions o altres drets atribueixin directament o indirectament al propietari de les esmentades accions o drets el dret a gaudir dels béns immobles, les rendes derivades de la utilització directa, arrendament o ús en qualsevol altra forma d'aquest dret de gaudi es poden sotmetre a imposició en l'Estat contractant en què estiguin situats els béns immobles.

5. Les disposicions dels apartats 1, 3 i 4 també s'apliquen a les rendes derivades dels béns immobles d'una empresa i dels béns immobles utilitzats per a la prestació de serveis personals independents.

Article 7. *Beneficis empresarials.*

1. Els beneficis d'una empresa d'un Estat contractant només es poden sotmetre a imposició en aquest Estat, a menys que l'empresa realitzi la seva activitat a l'altre Estat contractant per mitjà d'un establiment permanent que hi estigui situat. Si l'empresa realitza la seva activitat d'aquesta manera, els beneficis de l'empresa es poden sotmetre a imposició en l'altre Estat, però només en la mesura que siguin imputables a aquest establiment permanent.

2. Sense perjudici de les disposicions de l'apartat 3, quan una empresa d'un Estat contractant realitzi la seva activitat en l'altre Estat contractant per mitjà d'un establiment permanent que hi estigui situat, en cada Estat contractant s'han d'atribuir al dit establiment permanent els beneficis que hauria pogut obtenir si fos una empresa diferent i separada que realitzés les mateixes activitats o similars, en les mateixes condicions o similars, i tractés amb total independència amb l'empresa de la qual és establiment permanent.

3. Per determinar el benefici de l'establiment permanent es permet la deducció de les despeses realitzades per als fins de l'establiment permanent, compreses les despeses de direcció i generals d'administració per als mateixos fins, tant si s'efectuen en l'Estat contractant en què es troba l'establiment permanent com en una altra part.

4. No s'han d'atribuir beneficis a un establiment permanent per raó de la simple compra de béns o mercade-

ries per part d'aquest establiment permanent per a l'empresa.

5. Als efectes dels apartats anteriors, els beneficis imputables a l'establiment permanent s'han de determinar cada any pel mateix mètode, llevat que hi hagi motius vàlids i suficients per procedir d'una altra manera.

6. Quan els beneficis compreguin rendes regulades separatament en altres articles d'aquest Conveni, les disposicions d'aquells articles no queden afectades per les del present article.

Article 8. *Transport marítim i aeri.*

1. Els beneficis procedents de l'explotació de vaixells o aeronaus en trànsit internacional només es poden sotmetre a imposició en l'Estat contractant en què estigui situada la seu de direcció efectiva de l'empresa.

2. Si la seu de direcció efectiva d'una empresa de transport marítim és a bord d'un vaixell, s'ha de considerar situada a l'Estat contractant on hi hagi el port base del vaixell, o si no existeix el port base, a l'Estat contractant del qual sigui resident la persona que explota el vaixell.

3. Les disposicions de l'apartat 1 també s'apliquen als beneficis procedents de la participació en un consorci, en una explotació en comú o en un organisme d'explotació internacional.

Article 9. *Empreses associades.*

1. Quan:

a) una empresa d'un Estat contractant participi directament o indirectament en la direcció, el control o el capital d'una empresa de l'altre Estat contractant, o

b) unes mateixes persones participin directament o indirectament en la direcció, el control o el capital d'una empresa d'un Estat contractant i d'una empresa de l'altre Estat contractant,

i en un cas i en l'altre les dues empreses, en les seves relacions comercials o financeres, estiguin unides per condicions acceptades o imposades que difereixin de les que serien acordades per empreses independents, els beneficis que haurien estat obtinguts per una de les empreses si no es donessin les condicions esmentades, i que de fet no s'han realitzat a causa d'aquestes condicions, es poden incloure en els beneficis d'aquesta empresa i sotmetre's a imposició en conseqüència.

2. Quan un Estat contractant inclogui en els beneficis d'una empresa d'aquest Estat –i sotmeti, en conseqüència, a imposició– els beneficis sobre els quals una empresa de l'altre Estat contractant ha estat sotmesa a imposició en aquest altre Estat contractant, i aquest altre Estat reconegui que els beneficis inclosos així són beneficis que haurien estat realitzats per l'empresa de l'Estat esmentat en primer lloc si les condicions convingudes entre les dues empreses haguessin estat les que s'haurien convingut entre empreses independents, aquest altre Estat pot practicar l'ajust que sigui procedent a la quantia de l'impost que ha gravat aquests beneficis. Per determinar l'ajust s'han de tenir en compte les altres disposicions del present Conveni i les autoritats competents dels estats contractants s'han de consultar en cas que sigui necessari.

Article 10 *Dividends.*

1. Els dividends pagats per una societat resident d'un Estat contractant a un resident de l'altre Estat contractant es poden sotmetre a imposició en aquest altre Estat.

2. Tanmateix, aquests dividends també es poden sotmetre a imposició en l'Estat contractant en què resideixi la societat que paga els dividends, i segons la legislació d'aquest Estat, però si el beneficiari efectiu dels dividends

és un resident de l'altre Estat contractant, l'impost exigít així no pot excedir:

- a) el 9 per cent de l'import brut dels dividends si el beneficiari efectiu és una societat (diferent d'una societat de persones) que posseeixi directament almenys el 25 per cent del capital de la societat que paga els dividends;
- b) el 12 per cent de l'import brut dels dividends en tots els altres casos.

Aquest apartat no afecta la imposició de la societat respecte dels beneficis amb càrrec als quals es paguen els dividends.

3. El terme «dividends» en el sentit d'aquest article significa els rendiments de les accions, de les accions o bons de gaudi, de les parts de mines, de les parts de fundador o altres drets que permetin participar en els beneficis, excepte els de crèdit, així com els rendiments d'altres participacions socials subjectes al mateix règim fiscal que els rendiments de les accions per la legislació de l'Estat del qual la societat que realitza la distribució sigui resident.

4. Les disposicions dels apartats 1 i 2 no són aplicables si el beneficiari efectiu dels dividends, resident d'un Estat contractant, realitza en l'altre Estat contractant, del qual és resident la societat que paga els dividends, una activitat empresarial a través d'un establiment permanent que hi estigui situat, o presta en aquest altre Estat uns serveis personals independents per mitjà de una base fixa situada allà, i la participació que genera els dividends està vinculada efectivament a l'esmentat establiment permanent o base fixa. En aquest cas, són aplicables les disposicions de l'article 7 o de l'article 14, segons que correspongui.

5. Quan una societat resident d'un Estat contractant obtingui beneficis o rendes procedents de l'altre Estat contractant, aquest altre Estat no pot exigir cap impost sobre els dividends pagats per la societat, excepte en la mesura que aquests dividends es paguin a un resident d'aquest altre Estat o la participació que genera els dividends estigui vinculada efectivament a un establiment permanent o a una base fixa situats en aquest altre Estat, ni sotmetre els beneficis no distribuïts de la societat a un impost sobre aquests, encara que els dividends pagats o els beneficis no distribuïts consisteixin, totalment o parcialment, en beneficis o rendes procedents d'aquest altre Estat.

Article 11 *Interessos.*

1. Els interessos procedents d'un Estat contractant i pagats a un resident de l'altre Estat contractant es poden sotmetre a imposició en aquest altre Estat.

2. Tanmateix, aquests interessos també es poden sotmetre a imposició en l'Estat contractant del qual procedeixin i segons la legislació d'aquest Estat, però si el beneficiari efectiu dels interessos és un resident de l'altre Estat contractant, l'impost exigít així no pot excedir el 10 per cent de l'import brut dels interessos.

3. No obstant les disposicions de l'apartat 2, els interessos procedents d'un Estat contractant i pagats a un resident de l'altre Estat contractant només es poden sotmetre a imposició en aquest altre Estat si el receptor dels interessos n'és el beneficiari efectiu i:

- a) el beneficiari efectiu és un Estat contractant, una de les seves subdivisions polítiques, una persona jurídica de dret públic o una de les seves entitats locals; o
- b) els interessos es paguen al banc central de l'altre Estat contractant.

4. El terme «interessos» en el sentit d'aquest article significa els rendiments de crèdits de qualsevol naturalesa, amb garantia hipotecària o clàusula de participació en els beneficis del deutor o sense, i, en particular, els rendiments de valors públics i els rendiments de bons o

obligacions, incloses les primes i lots units a aquests títols, així com qualsevol altres rendes que se sotmetin al mateix règim que els rendiments dels capitals prestats per la legislació fiscal de l'Estat del qual procedeixin les rendes. Les penalitzacions per mora en el pagament no es consideren interessos als efectes del present article.

5. Les disposicions dels apartats 1, 2 i 3 no s'apliquen si el beneficiari efectiu dels interessos, resident d'un Estat contractant, realitza en l'altre Estat contractant, del qual procedeixen els interessos, una activitat empresarial per mitjà d'un establiment permanent situat en aquest altre Estat o presta serveis personals independents per mitjà d'una base fixa situada en aquest altre Estat, i el crèdit que genera els interessos està vinculat efectivament a l'esmentat establiment permanent o base fixa. En aquest cas s'apliquen les disposicions de l'article 7 o de l'article 14, segons que correspongui.

6. Els interessos s'han de considerar procedents d'un Estat contractant quan el deutor sigui un resident d'aquest Estat. Tanmateix, quan el deutor dels interessos, sigui o no resident d'un Estat contractant, tingui en un Estat contractant un establiment permanent o una base fixa en relació amb els quals s'hagi contret el deute que dona origen al pagament dels interessos i que suportin la càrrega d'aquests, els interessos s'han de considerar procedents de l'Estat contractant on estiguin situats l'establiment permanent o la base fixa.

7. Quan, per raó de les relacions especials existents entre el deutor i el beneficiari efectiu dels interessos, o de les que l'un i l'altre mantinguin amb tercers, l'import dels interessos tenint en compte el crèdit pel qual es paguin excedeixi el que haurien convingut el deutor i el creditor en absència d'aquestes relacions, les disposicions d'aquest article només s'han d'aplicar a aquest últim import. En aquest cas, l'excés es pot sotmetre a imposició d'acord amb la legislació de cada Estat contractant, tenint en compte les altres disposicions del present Conveni.

Article 12 *Cànons.*

1. Els cànons procedents d'un Estat contractant i pagats a un resident de l'altre Estat contractant es poden sotmetre a imposició en aquest altre Estat.

2. Tanmateix, aquests cànons també es poden sotmetre a imposició en l'Estat contractant del qual procedeixin i segons la legislació d'aquest Estat, però si el beneficiari efectiu dels cànons és un resident de l'altre Estat contractant, l'impost exigít així no pot excedir el 12 per cent de l'import brut d'aquests cànons.

3. El terme «cànons» utilitzat en el present article significa les quantitats de qualsevol classe pagades per l'ús o la concessió d'ús de drets d'autor sobre obres literàries, artístiques o científiques, incloses les pel·lícules cinematogràfiques i les pel·lícules o cintes o qualsevol altre mètode de reproducció de la imatge o el so, de patents, marques de fàbrica o de comerç, dibuixos o models, aplicacions informàtiques (programari), plànols, fórmules o procediments secrets, o per l'ús o la concessió d'ús d'equips industrials, comercials o científics, o per informació relativa a experiències industrials, comercials o científiques. També inclou els pagaments per prestacions d'assistència tècnica realitzades en un Estat contractant per un resident de l'altre Estat contractant, quan l'assistència es presti únicament en relació amb la utilització dels drets, béns o informació damunt esmentats.

4. Les disposicions dels apartats 1 i 2 no s'apliquen si el beneficiari efectiu dels cànons, resident d'un Estat contractant, exerceix en l'altre Estat contractant, del qual procedeixen els cànons, una activitat empresarial per mitjà d'un establiment permanent situat en aquest altre Estat o presta serveis personals independents per mitjà d'una base fixa situada en aquest altre Estat, i el dret o bé pel qual es paguen els cànons està vinculat efectivament a aquest establiment permanent o base fixa. En aquests

casos s'apliquen les disposicions de l'article 7 o de l'article 14, segons que correspongui.

5. Els cànon s'han de considerar procedents d'un Estat contractant quan el deutor sigui un resident d'aquest Estat. Tanmateix, quan el deutor dels cànon, sigui o no resident d'un Estat contractant, tingui en un dels estats contractants un establiment permanent o una base fixa en relació amb els quals s'hagi contret l'obligació de pagament dels cànon i que suportin la càrrega d'aquests, els cànon esmentats s'han de considerar procedents de l'Estat contractant on estiguin situats l'establiment permanent o la base fixa.

6. Quan, per raó de les relacions especials existents entre el deutor i el beneficiari efectiu dels cànon, o de les que l'un i l'altre mantinguin amb tercers, l'import dels cànon, tenint en compte l'ús, dret o informació pels quals es paguen, excedeixi el que haurien convingut el deutor i el beneficiari efectiu en absència d'aquestes relacions, les disposicions d'aquest article només s'han d'aplicar a aquest últim import. En aquest cas, es pot sotmetre a imposició l'excés d'acord amb la legislació de cada Estat contractant, tenint en compte les altres disposicions del present Conveni.

Article 13. *Guanys de capital.*

1. Els guanys que un resident d'un Estat contractant obtingui de l'alienació de béns immobles tal com es defineixen a l'article 6, situats en l'altre Estat contractant, es poden sotmetre a imposició en aquest altre Estat.

2. Els guanys derivats de l'alienació de béns mobles que formin part de l'actiu d'un establiment permanent que una empresa d'un Estat contractant tingui en l'altre Estat contractant, o de béns mobles que pertanyin a una base fixa que un resident d'un Estat contractant posseeixi en l'altre Estat contractant per a la prestació de serveis personals independents, compresos els guanys derivats de l'alienació de l'establiment permanent (solament o amb el conjunt de l'empresa) o de l'esmentada base fixa, es poden sotmetre a imposició en aquest altre Estat.

3. Els guanys derivats de l'alienació de vaixells o aeronaus explotats en trànsit internacional o de béns mobles afectes a l'explotació dels dits vaixells o aeronaus només es poden sotmetre a imposició en l'Estat contractant en què estigui situada la seu de direcció efectiva de l'empresa.

4. Els guanys derivats de l'alienació d'accions societàries (diferents de les accions que cotitzen en mercats de valors reconeguts) o d'altres drets de participació en una societat el patrimoni de la qual consisteixi principalment, en forma directa o indirecta, en béns immobles situats en un Estat contractant es poden sotmetre a imposició en aquest Estat.

Els guanys derivats de l'alienació d'accions o d'altres drets que, en forma directa o indirecta, atorguin al propietari de les esmentades accions o drets el dret al gaudi de béns immobles situats en un Estat contractant es poden sotmetre a imposició en aquest Estat.

5. Els guanys derivats de l'alienació d'accions o d'altres drets que formin part d'una participació substancial en una societat resident en un dels estats contractants es poden sotmetre a imposició en aquest Estat.

6. Els guanys derivats de l'alienació de qualsevol altre bé diferent dels que s'especifiquen als apartats 1, 2, 3, 4 i 5 només es poden sotmetre a imposició en l'Estat contractant en què resideixi el transmissor.

Article 14. *Serveis personals independents.*

1. Les rendes obtingudes per una persona física que sigui resident d'un Estat contractant de la prestació de serveis professionals o altres activitats de caràcter independent només es poden sotmetre a imposició en aquest Estat, tret que aquesta persona disposi de manera habi-

tual d'una base fixa en l'altre Estat contractant per exercir les seves activitats; en aquest cas, les rendes es poden sotmetre a imposició en aquest altre Estat contractant, però només en la mesura que siguin imputables a la dita base fixa.

2. L'expressió «serveis professionals» comprèn especialment les activitats independents de caràcter científic, literari, artístic, educatiu o pedagògic, així com les activitats independents de metges, advocats, enginyers, arquitectes, odontòlegs i comptables.

Article 15. *Treball dependent.*

1. Sense perjudici del que disposen els articles 16, 18, 19 i 20, els sous, salaris i altres remuneracions similars obtinguts per un resident d'un Estat contractant per raó d'una ocupació només es poden sotmetre a imposició en aquest Estat llevat que l'ocupació s'exerceixi en l'altre Estat contractant. Si l'ocupació es realitza d'aquesta forma, les remuneracions que en deriven es poden sotmetre a imposició en aquest altre Estat.

2. No obstant el que disposa l'apartat 1, les remuneracions obtingudes per un resident d'un Estat contractant per raó d'una ocupació exercida en l'altre Estat contractant només es poden sotmetre a imposició en l'Estat esmentat en primer lloc, si:

a) el perceptor roman en l'altre Estat durant un període o períodes de durada no superior en conjunt a 183 dies en qualsevol període de dotze mesos que comenci o acabi en l'exercici fiscal considerat,

b) les remuneracions les paga un ocupador, o algú en nom seu, que no sigui resident de l'altre Estat, i

c) les remuneracions no són suportades per un establiment permanent o una base fixa que l'ocupador tingui en l'altre Estat.

3. No obstant les disposicions precedents d'aquest article, les remuneracions obtingudes per raó d'una ocupació exercida a bord d'un vaixell o aeronau explotat en trànsit internacional es poden sotmetre a imposició en l'Estat contractant en què estigui situada la seu de direcció efectiva de l'empresa.

Article 16. *Participacions de consellers.*

Les participacions i altres retribucions similars que un resident d'un Estat contractant obtingui com a membre d'un consell d'administració d'una societat resident de l'altre Estat contractant es poden sotmetre a imposició en aquest altre Estat.

Article 17. *Artistes i esportistes.*

1. No obstant el que disposen els articles 14 i 15, les rendes que un resident d'un Estat contractant obtingui de l'exercici de la seva activitat personal en l'altre Estat contractant en qualitat d'artista de l'espectacle, actor de teatre, cinema, ràdio o televisió, o músic, o com a esportista, es poden sotmetre a imposició en aquest altre Estat.

2. No obstant les disposicions dels articles 7, 14 i 15, quan les rendes derivades de les activitats realitzades per un artista o esportista personalment i en aquesta qualitat s'atribueixin, no al mateix artista o esportista, sinó a una altra persona, les rendes es poden sotmetre a imposició en l'Estat contractant en què s'exerceixin les activitats de l'artista o esportista.

3. No obstant les disposicions dels apartats 1 i 2, les rendes derivades de les activitats esmentades a l'apartat 1 i realitzades a l'empara d'un conveni o acord cultural o esportiu entre els estats contractants estan exemptes d'imposició en l'Estat contractant en què es duguin a terme les activitats, si la visita a aquest Estat es finança, totalment o substancialment, amb fons públics de l'altre

Estat contractant o d'una de les seves subdivisions polítiques o entitats locals.

Article 18. Pensions i anualitats.

1. Sense perjudici del que disposa l'apartat 2 de l'article 19, les pensions, anualitats i remuneracions anàlogues pagades a un resident d'un Estat contractant per raó d'una ocupació anterior només es poden sotmetre a imposició en aquest Estat.

2. El terme «anualitat» significa una quantitat determinada pagadora periòdicament en terminis preestablerts, amb caràcter vitalici o durant un període de temps determinat o determinable, en virtut d'una obligació d'efectuar els pagaments en compensació d'una prestació suficient en diners o susceptible de valoració en diners.

Article 19. Funció pública.

1.

a) Els sous, salaris i altres remuneracions similars, excloses les pensions, pagades per un Estat contractant o per una de les seves subdivisions polítiques o entitats locals a una persona física per raó de serveis prestats a aquest Estat o a aquesta subdivisió o entitat només es poden sotmetre a imposició en aquest Estat.

b) Tanmateix, aquests sous, salaris i remuneracions similars només es poden sotmetre a imposició en l'altre Estat contractant si els serveis es presten en aquest Estat i la persona física és un resident d'aquest Estat que:

(i) és nacional d'aquest Estat; o

(ii) no ha adquirit la condició de resident d'aquest Estat només per prestar els serveis.

2.

a) Les pensions o anualitats pagades per un Estat contractant o per una de les seves subdivisions polítiques o entitats locals, bé directament o amb càrrec a fons constituïts, a una persona física per raó de serveis prestats a aquest Estat o a aquesta subdivisió o entitat, només es poden sotmetre a imposició en aquest Estat.

b) Tanmateix, aquestes pensions només es poden sotmetre a imposició en l'altre Estat contractant si la persona física és resident i nacional d'aquest Estat.

3. El que disposen els articles 15, 16, 17 i 18 s'aplica als sous, salaris i altres remuneracions similars, i a les pensions, pagats per raó de serveis prestats en el marc d'una activitat empresarial realitzada per un Estat contractant o per una de les seves subdivisions polítiques o entitats locals.

Article 20. Quantitats percebudes per estudiants i aprendents.

Les quantitats que rebí per cobrir les seves despeses de manteniment, estudis o formació pràctica un estudiant o una persona en pràctiques que sigui, o hagi estat immediatament abans d'arribar a un Estat contractant, resident de l'altre Estat contractant i que es trobi a l'Estat esmentat en primer lloc amb l'únic fi de prosseguir els estudis o la formació pràctica, no es poden sotmetre a imposició en aquest Estat sempre que procedeixin de fonts situades fora d'aquest Estat.

Article 21. Altres rendes.

1. Les rendes d'un resident d'un Estat contractant, de qualsevol procedència, no esmentades als articles anteriors del present Conveni, s'han de sotmetre a imposició únicament en aquest Estat.

2. El que disposa l'apartat 1 no és aplicable a les rendes, diferents de les derivades de béns immobles en el sentit de l'apartat 2 de l'article 6, quan el beneficiari de les rendes esmentades, resident d'un Estat contractant, exerceixi en l'altre Estat contractant una activitat empresarial per mitjà d'un establiment permanent situat en aquest altre Estat o presti serveis personals independents per mitjà d'una base fixa situada en aquest altre Estat, i el dret o bé pel qual es paguen les rendes estigui vinculat efectivament amb el dit establiment permanent o base fixa. En aquest cas, són aplicables les disposicions de l'article 7 o de l'article 14, segons que correspongui.

CAPÍTOL IV

Imposició del patrimoni

Article 22. Patrimoni.

1. El patrimoni constituït per béns immobles en el sentit de l'article 6 que posseeixi un resident d'un Estat contractant i estigui situat a l'altre Estat contractant es pot sotmetre a imposició en aquest altre Estat.

2. El patrimoni constituït per béns mobles que formi part de l'actiu d'un establiment permanent que una empresa d'un Estat contractant tingui a l'altre Estat contractant, o per béns mobles que pertanyin a una base fixa que un resident d'un Estat contractant disposi en l'altre Estat contractant per a la prestació de serveis personals independents, es pot sotmetre a imposició en aquest altre Estat contractant.

3. El patrimoni constituït per vaixells o aeronaus explotats en trànsit internacional, així com per béns mobles afectes a l'explotació d'aquests vaixells i aeronaus, només es pot sotmetre a imposició en l'Estat contractant en què estigui situada la seu de direcció efectiva de l'empresa.

4. El patrimoni constituït per accions, drets o participacions anàlogues en una societat, en qualsevol altre tipus de persona jurídica o societat de persones, l'actiu del qual estigui constituït principalment per béns immobles, o drets sobre aquests, situats en un Estat contractant, o per accions o altres drets que atorguin al seu propietari el dret de gaudi de béns immobles situats en un Estat contractant, es poden sotmetre a imposició en l'Estat contractant en què estigui situat el bé immoble.

5. El patrimoni constituït per accions o altres drets que constitueixin una participació substancial en una societat resident d'un Estat contractant es poden sotmetre a imposició en aquest Estat.

6. Tots els altres elements patrimonials d'un resident d'un Estat contractant només es poden sotmetre a imposició en aquest Estat.

CAPÍTOL V

Mètodes per eliminar la doble imposició

Article 23. Eliminació de la doble imposició.

1. Quan un resident d'un Estat contractant obtingui rendes o tingui elements patrimonials que, d'acord amb el que disposa el present Conveni, es poden sotmetre a imposició en l'altre Estat contractant, l'Estat esmentat en primer lloc ha d'admetre la deducció en l'impost sobre la renda o sobre el patrimoni d'aquest resident d'un import igual a l'impost pagat en aquest altre Estat. Tanmateix, en els dos casos, la deducció no pot excedir la part de l'impost, calculat abans de la deducció, corresponent a les rendes o al patrimoni, segons que correspongui, que es poden sotmetre a imposició en aquest altre Estat.

2. Quan, de conformitat amb qualsevol disposició d'aquest Conveni, les rendes obtingudes per un resident

d'un Estat contractant o el patrimoni que tingui estiguin exempts d'impostos en aquest Estat, el dit Estat, tanmateix, pot tenir en compte les rendes o el patrimoni exempts a l'efecte de calcular l'import de l'impost sobre la resta de les rendes o el patrimoni del resident.

CAPÍTOL VI

Disposicions especials

Article 24. *No-discriminació.*

1. Els nacionals d'un Estat contractant no poden estar sotmesos en l'altre Estat contractant a cap impost ni obligació relativa a l'impost que no s'exigeixin o que siguin més costosos que aquells als quals estiguin o puguin estar sotmesos els nacionals d'aquest altre Estat que es trobin en les mateixes condicions, en particular respecte a la residència. No obstant el que disposa l'article 1, la present disposició també s'aplica a les persones que no siguin residents d'un o de cap dels estats contractants.

2. Els establiments permanents que una empresa d'un Estat contractant tingui en l'altre Estat contractant no poden estar sotmesos a imposició en aquest Estat de forma menys favorable que les empreses d'aquest altre Estat que exerceixin les mateixes activitats.

3. Llevat que s'apliquin les disposicions de l'apartat 1 de l'article 9, de l'apartat 7 de l'article 11, o de l'apartat 6 de l'article 12, els interessos, cànon i altres despeses pagats per una empresa d'un Estat contractant a un resident de l'altre Estat contractant són deduïbles per determinar els beneficis subjectes a imposició de l'esmentada empresa, en les mateixes condicions que si s'haguessin pagat a un resident de l'Estat esmentat en primer lloc. Igualment, els deutes d'una empresa d'un Estat contractant contrets amb un resident de l'altre Estat contractant són deduïbles per determinar el patrimoni sotmès a imposició de l'esmentada empresa en les mateixes condicions que si s'haguessin contret amb un resident de l'Estat esmentat en primer lloc.

4. Les empreses d'un Estat contractant el capital de les quals estigui, totalment o parcialment, posseït o controlat, directament o indirectament, per un o diversos residents de l'altre Estat contractant, no es poden sotmetre en l'Estat esmentat en primer lloc a cap impost o obligació relativa a l'impost que no s'exigeixin o que siguin més costosos que aquells als quals estiguin o puguin estar sotmeses altres empreses similars de l'Estat esmentat en primer lloc.

5. No obstant el que disposa l'article 2, les disposicions del present article s'apliquen a tots els impostos sigui quina sigui la seva naturalesa o denominació.

6. Les disposicions d'aquest article no es poden interpretar en el sentit d'obligar un Estat contractant a concedir als residents de l'altre Estat contractant les deduccions personals, desgravacions i reduccions impositives que atorgui als seus propis residents en consideració a l'estat civil o càrregues familiars.

Article 25. *Procediment amistós.*

1. Quan una persona consideri que les mesures adoptades per un o pels dos estats contractants impliquen o poden implicar per a ella una imposició que no sigui conforme a les disposicions del present Conveni, amb independència dels recursos que preveu el dret intern d'aquests estats, pot sotmetre el seu cas a l'autoritat competent de l'Estat contractant del qual sigui resident o, si és aplicable l'apartat 1 de l'article 24, a la de l'Estat contractant del qual sigui nacional. El cas s'ha de plantejar dins els tres anys següents a la primera notificació de

la mesura que impliqui una imposició no conforme a les disposicions del Conveni.

2. L'autoritat competent, si la reclamació li sembla fundada i si no pot arribar a una solució satisfactòria per si mateixa, ha de fer el que sigui possible per resoldre la qüestió mitjançant un acord amistós amb l'autoritat competent de l'altre Estat contractant, a fi d'evitar una imposició que no s'ajusti a aquest Conveni. L'acord és aplicable independentment dels terminis previstos pel dret intern dels estats contractants.

3. Les autoritats competents dels estats contractants han de fer el que sigui possible per resoldre les dificultats o els dubtes que plantegi la interpretació o aplicació del Conveni mitjançant un acord amistós. També es poden posar d'acord per intentar evitar la doble imposició en els casos que no prevegi el Conveni.

4. Les autoritats competents dels estats contractants es poden comunicar directament entre si a fi d'arribar a un acord en el sentit dels apartats anteriors. Quan es consideri que aquest acord es pot facilitar mitjançant un intercanvi verbal d'opinions, aquest es pot dur a terme a través d'una comissió composta per representants de les autoritats competents dels estats contractants.

Article 26. *Intercanvi d'informació.*

1. Les autoritats competents dels estats contractants han d'intercanviar la informació necessària per aplicar el que disposa el present Conveni, o el dret intern dels estats contractants relatiu als impostos compresos en el Conveni en la mesura que la imposició no sigui contrària al Conveni. L'intercanvi d'informació no està limitat per l'article 1. La informació rebuda per un Estat contractant s'ha de mantenir en secret de la mateixa manera que la informació obtinguda basant-se en el dret intern d'aquest Estat i només s'ha de comunicar a les persones o autoritats (inclosos els tribunals i òrgans administratius) encarregades de la gestió o recaptació dels impostos compresos en el Conveni, dels procediments declaratius o executius relatius a aquests impostos, o de la resolució dels recursos corresponents. Les persones o autoritats esmentades només han de fer servir aquesta informació per a aquests fins. Poden revelar la informació a les audiències públiques dels tribunals o a les sentències judicials.

2. En cap cas les disposicions de l'apartat 1 no es poden interpretar en el sentit d'obligar un dels estats contractants a:

- a) adoptar mesures administratives contràries a la seva legislació i pràctica administrativa, o a les de l'altre Estat contractant;
- b) subministrar informació que no es pugui obtenir en virtut de la seva pròpia legislació o en l'exercici de la seva pràctica administrativa normal, o de les de l'altre Estat contractant;
- c) subministrar informació que reveli secrets comercials, industrials o professionals, procediments comercials o informació la comunicació de la qual sigui contrària a l'ordre públic.

Article 27. *Membres de missions diplomàtiques i d'oficines consulars.*

Les disposicions del present Conveni no afecten els privilegis fiscals de què gaudeixin els membres de les missions diplomàtiques o de les oficines consulars d'acord amb les normes generals del dret internacional o en virtut de les disposicions d'acords especials.

CAPÍTOL VII

Disposicions finals

Article 28. *Entrada en vigor.*

1. El present Conveni entra en vigor en la data de l'intercanvi de l'última notificació en què es confirmi que s'han complert els procediments legals per a l'entrada en vigor del present Conveni en els dos estats contractants.

2. Després de l'entrada en vigor del present Conveni les seves disposicions s'han d'aplicar per primera vegada:

a) en relació amb els impostos retinguts a la font, sobre les quantitats pagades o degudes a partir del dia u de gener, inclusivament, de l'any civil següent a la seva entrada en vigor; i

b) en relació amb altres impostos, als exercicis fiscals que comencin a partir del dia u de gener de l'any civil següent a la seva entrada en vigor.

Article 29 *Denúncia.*

El present Conveni roman en vigor indefinidament. Qualsevol dels estats contractants pot notificar per escrit la denúncia del Conveni a l'altre Estat contractant, per via diplomàtica, fins al 30 de juny de qualsevol any civil, transcorregut un termini de cinc anys des de la data de la seva entrada en vigor.

En aquest cas, el Conveni deixa de tenir efecte:

a) en relació amb els impostos retinguts a la font, sobre les quantitats pagades o degudes a partir del dia u de gener, inclusivament, de l'any civil següent a aquell en què es notifiqui la denúncia; i

b) en relació amb altres impostos, des de l'exercici fiscal que comenci a partir del dia u de gener de l'any civil següent a aquell en què es notifiqui la denúncia.

Per donar fe de tot això, els signataris, degudament autoritzats a l'efecte, han signat el present Conveni.

Fet en doble exemplar a Madrid el 10 de juny de 2005 en les llengües espanyola, àrab i anglesa; tots els textos són igualment autèntics. En cas de divergència entre algun dels textos, preval el text en llengua anglesa.

Pel Regne d'Espanya
Miguel Ángel Fernández Ordóñez,
Secretari d'Estat
d'Hisenda i Pressupostos

Per la República Àrab d'Egipte
Mohammad Elamir Khalil,
Ambaixador d'Egipte
a Espanya

PROTOCOL

En el moment de procedir a la signatura del Conveni entre el Regne d'Espanya i la República Àrab d'Egipte per evitar la doble imposició i prevenir l'evasió fiscal en matèria d'impostos sobre la renda i sobre el patrimoni, els signataris han convingut les disposicions següents que formen part integrant del Conveni:

I. Amb referència a l'article 10, paràgraf 3.—Les rendes derivades de la liquidació d'una societat estan subjectes a l'impost sobre societats corresponent a l'esmentada societat, i les quantitats distribuïdes als accionistes s'han de considerar dividendes.

II. Amb referència als articles 13 i 22.—S'entén que el terme «substancial» que contenen l'article 13, apartat 5, i l'article 22, apartat 5, significa el 25 per cent de participació en la societat.

III. Amb referència a l'article 17, paràgraf 3.—S'entén que la visita d'artistes i esportistes es finança «substancialment» amb fons públics quan el 75 per cent o més de les despeses totals en concepte de transport, allotjament

i dietes diàries estigui finançat amb fons d'aquesta naturalesa.

IV. Amb referència a l'article 22.—S'entén que aquest article entra en vigor a partir del moment en què Egipte estableixi un impost sobre el patrimoni.

Per donar fe de tot això, els signataris, degudament autoritzats a l'efecte, han signat el present Protocol.

Fet en doble exemplar a Madrid el 10 de juny de 2005 en les llengües espanyola, àrab i anglesa; tots els textos són igualment autèntics. En cas de divergència entre algun dels textos, preval el text en llengua anglesa.

Pel Regne d'Espanya
Miguel Ángel Fernández Ordóñez,
Secretari d'Estat
d'Hisenda i Pressupostos

Per la República Àrab d'Egipte
Mohammad Elamir Khalil,
Ambaixador d'Egipte
a Espanya

El present Conveni va entrar en vigor el 28 de maig de 2006, data de l'última notificació encreuada entre les parts de compliment de procediments legals interns, segons estableix l'article 28.1.

Es fa públic per a coneixement general.

Madrid, 27 de juny de 2006.—El secretari general tècnic del Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació, Francisco Fernández Fábregas.

12524 *ACORD entre Espanya i Sèrbia i Montenegro sobre supressió recíproca de visats en passaports diplomàtics i oficials o de servei, fet «ad referendum» a Belgrad el 17 de maig de 2005. («BOE» 165, de 12-7-2006.)*

ACORD ENTRE ESPANYA I SÈRBIA I MONTENEGRO SOBRE SUPRESSIÓ RECÍPROCA DE VISATS EN PASSAPORTS DIPLOMÀTICS I OFICIALS O DE SERVEI

Espanya i Sèrbia i Montenegro (denominats d'ara endavant les «parts contractants»);

Amb la voluntat de promoure les seves relacions amistoses i de cooperació; i

Amb el propòsit de facilitar els viatges oficials dels titulars de passaports diplomàtics, oficials o de servei entre els dos estats;

Han convingut:

Article 1.

Els nacionals d'Espanya, titulars de passaport diplomàtic o de servei espanyol en vigor, poden entrar sense visat al territori de Sèrbia i Montenegro per a estades d'un màxim de 90 dies (tres mesos), sempre que no exerceixin una activitat remunerada durant la seva estada, exclosa l'efectuada amb fins d'acreditació.

Article 2.

Els nacionals de Sèrbia i Montenegro, titulars de passaport diplomàtic o oficial en vigor, poden entrar sense visat al territori d'Espanya per a estades d'un màxim de 90 dies (tres mesos) en un període de 180 dies (sis mesos), sempre que no exerceixin una activitat remunerada durant la seva estada, exclosa l'efectuada amb fins d'acreditació.

Quan entrin al territori d'Espanya, després d'haver transitat pel territori d'un o més dels estats als quals s'apliquen les disposicions relatives a la supressió de controls a les fronteres interiors i circulació de persones,